

VI. MELLÉKLET

A KÜLÖNBÖZŐ HATÁRÁTKELŐHELY-TÍPUSOKRA ÉS A TAGÁLLAMOK KÜLSŐ HATÁRAINAK
ÁTLÉPÉSÉHEZ HASZNÁLT KÜLÖNBÖZŐ KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZÖKRE
VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES SZABÁLYOK

1. Szárazföldi határok

1.1. A közúti határforgalom ellenőrzése

1.1.1. A személyforgalom hatékony ellenőrzése, a közúti forgalom balesetmentes és folyamatos lebonyolítása érdekében az átkelőhelyeken a legcélszerűbb forgalomszabályozást kell alkalmazni. A tagállamok, amennyiben szükséges, forgalomelterelésre és -korlátozásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat köhetnek. Erről a 37. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.1.2. A szárazföldi határokon a tagállamok – amennyiben szükségesnek tartják, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik – külön ellenőrző sávokat működtethetnek egyes határátkelőhelyeken, a 9. cikkel összhangban.

A külön sávokat a tagállamok illetékes hatóságai rendkívüli körülmények között, vagy amennyiben forgalmi vagy infrastrukturális feltételek szükségessé teszik, bármikor megszüntethetik.

A tagállamok együttműködhetnek a szomszédos országokkal külön sávok kialakítása céljából a külső határok átkelőhelyein.

1.1.3. Fő szabály szerint a gépjárművel utazók az ellenőrzés alatt a gépjárműben maradhatnak. Azonban ha a körülmények ezt indokolják, az utasokat fel lehet szólítani a járműből való kiszállásra. Az alapos ellenőrzést egy erre a célra kijelölt helyen kell lefolytatni, amennyiben a helyi körülmények ezt lehetővé teszik. A személyzet biztonsága érdekében az ellenőrzést lehetőség szerint két határőr végzi.

1.2. A vasúti határforgalom ellenőrzése

1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. Az ellenőrzés végrehajtható:

- valamelyik tagállam területén található első érkezési vagy indulási vasútállomáson a peronon,
- a vonaton menet közben.

A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köhetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról. Erről a 37. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.2.2. Az 1.2.1. ponttól eltérően és a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben úgy határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését:

- vagy azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak fel,
- vagy azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak le,
- vagy a vonaton, a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy az utasok az előző állomáson/állomásokon nem hagyják el a vonatot.

1.2.3. Amennyiben a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több helyen megálló nagysebességű vonatok tekintetében a vasúti fuvarozó az útvonal hátralévő részén kizárólag a tagállamok területén történő utazás céljából szállít utasokat, az ilyen utasok beléptetési ellenőrzését a vonaton menet közben vagy az érkezési állomáson kell elvégezni, kivéve, ha ellenőrzésüket az 1.2.1. vagy az 1.2.2. pont első francia bekezdése szerint már elvégezték.

Azokkal az utasokkal, akik a vonatot kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén történő utazásra kívánják igénybe venni, a vonat indulása előtt egyértelműen tájékoztatni kell, hogy őket menet közben vagy az érkezési állomáson beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

2005. június 23., csütörtök

1.2.4. Ellenkező irányú utazáskor a vonaton tartózkodó utasok kiléptetési ellenőrzését hasonló szabályok szerint kell elvégezni.

1.2.5. A határőr elrendelheti, hogy – szükség esetén a vonatot kísérő személyzet bevonásával – a megbúvársra alkalmas rejtékhelyeket átvizsgálják annak megállapítására, hogy azokban nem találhatóak-e határforgalom-ellenőrzés alá tartozó személyek vagy tárgyak.

1.2.6. Amennyiben feltételezhető, hogy a vonaton bűncselekmény elkövetése miatt feljelentett vagy azzal gyanúsított személyek, vagy illegálisan beutazni szándékozó harmadik országbeli állampolgárok rejtőztek el, és a határőr saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban nem intézkedhet, akkor értesítenie kell azokat a tagállamokat, amelyeknek a területe felé vagy területén a vonat közlekedik.

2. Légi határok

2.1. A nemzetközi repülőtereken végzett ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.1.1. A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy a repülőtér üzemeltetője megteszi a szükséges intézkedéseket a belső járatok utasforgalmának és a többi járat utasforgalmának fizikai elválasztására. E célból minden nemzetközi repülőtéren megfelelő infrastruktúrát kell kialakítani.

2.1.2. A határforgalom-ellenőrzés helyét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) harmadik országból érkező járat utasait, akik belső légi járaton utaznak tovább, a harmadik országból érkező járat érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek vetik alá. Belső légi járat utasait, akik harmadik országba induló járaton utaznak tovább (átutazó utasok), az utóbbi járat indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
- b) harmadik országokból érkező olyan légi járatok esetében, amelyek átszálló utasokat nem szállítanak, és a tagállamok repülőterein több alkalommal is leszállnak, miközben az utasok nem váltanak gépet, az alábbiak szerint kell eljárni:
 - i. a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok utasait, akik a tagállamok területén megelőzőleg vagy utólag nem szállnak át, az érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
 - ii. az olyan, harmadik országból érkező vagy oda induló légi járatok utasait, amelyek a tagállamok repülőterein több leszállást hajtanak végre, miközben az utasok nem váltanak gépet (átszálló utasok), és feltéve, hogy kizárólag a tagállamok területén belüli utazásra a járatot az utasok nem vehetik igénybe, az érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
 - iii. amennyiben egy légitársaság a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több leszállást végrehajtó járatok esetén az út hátralévő részére kizárólag a tagállamok területén történő utazásra utasokat vehet fel, úgy az utasokat az indulási repülőterén kiléptetési, az érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Azon utasok ellenőrzése, akik e közbülső leszállások alkalmával már a repülőgép fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, a b) pont ii. alpontja szerint történik. A fordított eljárás érvényes azokra a légi járatokra, ahol a célország egy harmadik ország.

2.1.3. A határforgalom-ellenőrzés általában nem végezhető a repülőn vagy a beszállókapunál, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható. Annak biztosítása érdekében, hogy az utasokat a határátkelőhelyként kijelölt repülőtereken a 6–13. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban ellenőrizzék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtéri hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket az utasforgalomnak az ellenőrzésre fenntartott létesítményekhez történő irányítására.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtér üzemeltetője megtegye a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az általános forgalom elől elzárt területre, pl. a tranzit területre, arra illetékeltenek lépjenek be, illetve azt elhagyják. A tranzit területen általában nem végezhető ellenőrzés, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható; ezen a területen különösen a repülőtéri tranzitvizum kötelezettsége alá tartozó személyek ellenőrzése végezhető annak megállapítására, hogy rendelkeznek-e ilyen vízummal.

2005. június 23., csütörtök

2.1.4. Amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű *vis maior* vagy közvetlen veszély esetén, illetve hatósági utasításra határátkelőhelynek nem minősülő leszállóhelyen kénytelen leszállni, csak akkor folytathatja útját, ha a határőrség és a vámservezek engedélyét megkapja. Ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű engedély nélkül száll le. Az ilyen légi járműveken utazó személyek ellenőrzésére minden esetben a 6–13. cikket kell alkalmazni.

2.2. A kisrepülőtereken végrehajtott ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.2.1. Biztosítani kell, hogy a személyeket azokon a repülőtereken is a 6–13. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően ellenőrizzék, amelyek a vonatkozó nemzeti jog szerint nem rendelkeznek a nemzetközi repülőter státussal („kisrepülőterek”), de amelyeken harmadik országból érkező vagy oda induló járatok tervezett útvonala keresztülhaladhat.

2.2.2. A 2.1.1. ponttól eltérően, a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló, 2002. december 16-i 2320/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ sérelme nélkül, a kisrepülőtereken nem szükségesek a belső légi járatok és nemzetközi járatok utasforgalmának fizikai szétválasztását biztosító megfelelő intézkedések. Továbbá, ha a forgalom nagysága nem igényli, a kisrepülőtéren nem kell folyamatosan határőröknek tartózkodni, amennyiben a szükséges személyzet megfelelő időben biztosítható.

2.2.3. Ha a határőrök jelenléte a kisrepülőtéren nem mindenkor biztosított, a kisrepülőter igazgatójának megfelelő időben értesítenie kell a határőrséget a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok le- és felszállásáról.

2.3. Magánrepülőgépen utazó személyek ellenőrzése

2.3.1. Harmadik országból érkező vagy oda induló magánrepülőgépek esetében a kapitánynak a felszállás előtt el kell juttatnia a rendeltetési tagállam vagy adott esetben az első beutazási tagállam határőrségének egy általános nyilatkozatot, amely többek között tartalmazza – a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény II. mellékletével összhangban – a repülési tervet és az utasok személyazonosságára vonatkozó információkat.

2.3.2. Amennyiben egy harmadik országból érkező és valamely tagállamba tartó magánrepülőgép közbülső leszállást hajt végre más tagállamok területén, a beutazási tagállam illetékes hatóságai határforgalom-ellenőrzést végeznek, és a 2.3.1. pontban említett általános nyilatkozatot beléptető bélyegzőlenyomattal látják el.

2.3.3. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy járat harmadik ország területén való leszállás nélkül kizárólag a tagállamok területéről érkezik-e vagy oda tart-e, az illetékes hatóságoknak személyellenőrzést kell végrehajtaniuk a repülőtereken és kisrepülőtereken a 2.1–2.2. pontnak megfelelően.

2.3.4. A vitorlázó repülőgépek, szuperkönnyű repülőgépek, helikopterek, kizárólag rövid távolság megtételére képes kis repülőgépek és léghajók be- és kilépésére vonatkozó szabályokat a nemzeti jog, valamint megfelelő esetben kétoldalú megállapodás állapítja meg.

3. Tengeri határok

3.1. Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben a hajó fedélzetén, vagy a hajó közvetlen közelében, az e célra kijelölt területen kell elvégezni. Az ellenőrzés az erre vonatkozó megállapodások alapján menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország felségterületét.

Az ellenőrzés célja annak biztosítása, hogy mind a személyzet, mind az utasok megfelelnek az 5. cikkben megállapított feltételeknek a 19. cikk (1) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül.

⁽¹⁾ HL L 355., 2002.12.30., 1. o. A 849/2004/EK rendelettel (HL L 158., 2004.4.30., 1. o.) módosított rendelet.

2005. június 23., csütörtök

3.1.2. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonost a hajó felszerelésére vonatkozó kötelességével kapcsolatos minden ügyben képviselő személy vagy társaság („a hajótulajdonos képviselője”) két példányban listát készít a személyzetről és az utasokról. Legkésőbb a kikötőbe érkezéskor a listát/listákat átadja a határőröknek. Ha *vis maior* miatt a listát vagy listákat nem lehet a határőrökhöz eljuttatni, akkor egy példányt el kell küldeni a megfelelő határátkelőhelynek vagy hajózási hatóságnak, akik azt haladéktalanul továbbítják a határőröknek.

3.1.3. A két lista egyik – a határőr hivatalos aláírásával ellátott – példányát vissza kell juttatni a hajó kapitányának, aki azt a kikötőben történő tartózkodás alatt kérésre bemutatja.

3.1.4. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője a személyzet összeállításában vagy az utasok számában bekövetkezett minden változást haladéktalanul jelent az illetékes hatóságnak.

Ezenkívül, a kapitány haladéktalanul, lehetőleg még a kikötőbe történő beutazás előtt, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajó kapitánya a felelős.

3.1.5. A hajó kapitánya megfelelő időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti a határőrséget a hajó indulásáról; ha azt nem tudja értesíteni, a megfelelő hajózási hatóságot kell tájékoztatnia. A határőrség vagy a hajózási hatóság veszi át a már korábban kitöltött és ellenjegyzett lista/listák másodpéldányát.

3.2. Egyes hajózási típusokra vonatkozó különleges ellenőrzési eljárások

Körutazást végző hajók

3.2.1. A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője – legkésőbb az indulási kikötő elhagyása előtt 24 órával, és a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való beutazás előtt – eljuttatja az illetékes határőrségeknek a hajó útvonaltervét és menetrendjét.

3.2.2. Ha a körutazást végző hajó útvonala kizárólag a tagállamok területén fekvő kikötőket érint, a 4. és 7. cikktől eltérően nem kell határforgalom-ellenőrzéseket végezni, és a hajó olyan kikötőkben is kiköthet, amelyek nem minősülnek határátkelőhelynek.

Mindazonáltal, a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vethetők alá.

3.2.3. Ha a körutazást végző hajó útvonala a tagállamok területén fekvő kikötőket és harmadik országbeli kikötőket egyaránt érint, a 7. cikktől eltérően a határforgalom-ellenőrzéseket a következők szerint kell végezni.

a) Amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és először érint tagállami területen fekvő kikötőt, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

A partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve, ha a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre.

b) Amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és újra tagállami területen fekvő kikötőt érint, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni olyan mértékben, amennyiben az említett listákban a hajó korábbi, tagállami területen fekvő kikötőben való kikötése óta változás történt.

A partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve, ha a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre.

c) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből érkezik és tagállami kikötőt érint, a partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek vetik alá, ha a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt indokolja.

2005. június 23., csütörtök

- d) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből harmadik országbeli kikötőbe indul, a személyzetet és az utasokat – a személyzeti és utasnévjegyzék alapján – kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Amennyiben a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése ezt indokolja, a partra szálló utasokat a 7. cikkkel összhangban kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

- e) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből tagállami kikötőbe indul, nem kell kiléptetési ellenőrzést végezni.

Mindazonáltal, a belső biztonsággal és a illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vethetők alá.

3.2.4. A személyzet és az utasok névjegyzéke a következőket tartalmazza:

- a) keresztnév és vezetéknev;
- b) születési idő;
- c) állampolgárság;
- d) az úti okmány száma és típusa, és adott esetben a vízum száma.

A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője legkésőbb a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való befutás előtt 24 órával – vagy, ha az illető kikötőig tartó út 24 óránál rövidebb, akkor az előző kikötőben a beszállás befejezése után azonnal – eljuttatja az illetékes hatóságoknak a névjegyzékeket.

A névjegyzéket a tagállamok első indulási kikötőjében le kell bélyegezni, valamint ezt követően a jegyzék módosításának minden esetében. A névjegyzéket figyelembe kell venni a 3.2.3. pontban említett kockázatok értékelése során.

Sétahajózás

3.2.5. A 4. és 7. cikktől eltérően, a valamely tagállam területén fekvő kikötőből érkező vagy oda induló sétahajón utazó személyeket nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni, és az ilyen hajó olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek

Azonban az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően, és különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található, el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a sétahajó fizikai átkutatását.

3.2.6. A 4. cikktől eltérően a harmadik országból érkező sétahajó kivételesen olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek. Ilyen esetekben – annak érdekében, hogy a kikötőbe történő befutásra engedélyt kapjanak – a fedélzeten lévő személyek értesítik a kikötői hatóságokat. A kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék. Az értesítés a fedélzeten tartózkodó személyekről készült utaslista kikötői hatóságokhoz történő benyújtását jelenti. E listát legkésőbb érkezéskor a határőrök rendelkezésére kell bocsátani.

Hasonlóképpen, amennyiben *vis maior* esete miatt a harmadik országból érkező sétahajó olyan kikötőben kíván kikötni, amely nem minősül határátkelőhelynek, a kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék.

3.2.7. Az említett ellenőrzések során a hajó valamennyi műszaki jellemzőjét és a fedélzeten tartózkodó személyek nevét tartalmazó dokumentumot át kell adni. E dokumentum egy példányát át kell adni a beutazási és indulási kikötő hatóságainak. Amíg a hajó a tagállamok egyikének felségvizein marad, e jegyzék egy példányát a hajó iratai között kell tartani.

Part menti halászat

3.2.8. A 4. és 7. cikktől eltérően, a part menti halászzal foglalkozó hajók személyzetét, akik minden nap, vagy 36 órán belül visszatérnek a bejegyzett kikötőbe vagy a tagállamok területén fekvő bármely kikötőbe anélkül, hogy harmadik ország területén fekvő kikötőben kikötőnének, nem kell rendszeresen ellenőrizni. Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál. Az említett kockázatoknak megfelelően el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a hajó fizikai átkutatását.

2005. június 23., csütörtök

3.2.9. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.

A hajó kapitánya értesíti az illetékes hatóságokat a személyzeti jegyzék változásáról és utasok esetleges jelenlétéről.

Kompjáratok

3.2.10. A harmadik ország területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 9. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;
- b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;
- c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;
- d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbusról;
- e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést alapvetően a többi utas ellenőrzésétől elkülönítve kell elvégezni;
- f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;
- g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szűrőpróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;
- h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait.

4. Belvízi hajózás

4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.

4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.

4.3. A 3.1–3.2. pontok vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.

VII. MELLÉKLET**A SZEMÉLYEK EGYES KATEGÓRIÁIRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES SZABÁLYOK****1. Államfők**

Az 5. és a 7–13. cikktől eltérően az államfőket és küldöttségük tagjait – akiknek az érkezését és indulását a határőrségnek diplomáciai úton hivatalosan jelezték – nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni.